

Daruri potrivite (Geeignete Gaben)

22. 12. 1963

W. M. Branham

Jeffersonville – indiana - SUA

Bună seara, prieteni. Eu am venit puțin mai înainte și m-am gândit că doar voi veni aici și vă voi ura tuturor „Sărbători fericite”. Eu nu am știut că voi avea marea prioritate să vă vorbesc din Cuvântul DOMNULUI. Fratele Neville m-a rugat să vorbesc, iar eu am vorbit deja în Phoenix, Tucson și în alte locuri despre unele teme legate de Crăciun. Au fost mesaje obișnuite de Crăciun. În seara aceasta m-am gândit să vorbesc despre ceva ce DOMNUL mi-a dăruit nu demult, când eram în Colorado.

Eu m-am gândit asupra unor lucruri pentru timpul Crăciunului și mi-am notat cinci sau șase texte biblice și observații. Eu cred că și fratele Neville și alți predicatori fac lucrul acesta. Vi se pare că ceva vă vorbește și voi o notați. Apoi voi mai așteptați un pic și scrieți din nou ceva. Eu îmi notez întotdeauna într-un carnețel. Când sunt chemat câteodată, eu mă uit în el și îmi spun: „Ce mi s-a spus atunci?” Așa este când sunt chemat pe neașteptate.

Voi știți, când eram mai tânăr aveam mintea plină și puteam să-mi amintesc imediat de ceva anume. Eu cred că a fost în urmă cu zece zile când am fost într-un anumit loc. Acolo am primit textul. Aici este și aici se desfășoară.

Tu știi frate Higginbotham, de când am lăsat în urmă câteva pietre de hotar și am trecut peste câteva râuri, nu se mai întâmplă în același fel, deoarece sunt deja înaintat pe calea aceasta. Dar, cum a spus mai înainte fratele Neville: „Noi ne apropiem tot mai mult de casa noastră.”

Este bine să fii din nou acasă. Eu m-am întors, deși a nins foarte tare. Eu am auzit despre multe accidente pe șosea în care au murit mulți oameni. Gândiți-vă câți oameni își vor pierde viața între seara aceasta și anul nou-câți americani vor muri. Voi știți, unii dintre noi care suntem aici în seara aceasta, pot fi printre aceștia. Depinde numai de noi cum stăm înaintea lui Dumnezeu. Aceasta este o națiune tristă, cum a spus fratele, peste tot tristețe. Steagul nostru a fluturat treizeci de zile la jumătatea catargului; totul numai din cauza păcatelor și a oamenilor care nu acceptă calea și lucrurile lui Dumnezeu.

Chiar dacă noi nu suntem de acord cu cineva - de ce nu putem acționa într-un mod frățesc? Vedeți, dacă Hristos este în inimă, atunci nu contează faptul că nu sunteți de acord cu un om, voi totuși îl iubiți și îl stimați. Adesea nu sunt de acord cu mulți oameni. Dar eu nu am văzut încă pe nici unul din cei cu care nu am fost una, pe care nu l-am prețuit, pe care nu l-am îmbrățișat și nu l-am numit fratele meu încercând să-i ajut cât am putut de bine. Eu nu sunt de acord cu el poate pentru că nu cred același lucru ca și el, etc. Dar eu pot să-i prezint punctul meu de vedere și el pe al său. La sfârșit, le împreunăm, pieptănăm totul și vedem ce rezultă din tot. Noi nu ar trebui niciodată să ne enervăm, să vrem să ne rănim sau chiar să ne distrugem unii pe alții. Noi să încercăm întotdeauna să zidim.

Aici este un aer rece și este curent, nu-i așa? Au fost 22 de grade când am părăsit Tucson. După apusul soarelui, după ce s-a întunecat, mai erau încă 20 de grade. Când am ajuns apoi aici, am început să tremur. Eu a trebuit să mă obișnuiesc mai întâi cu toate drumurile înzăpezite, cu temperatura sub zero grade, cu gheața, etc. Este ciudat că ne putem aclimatiza într-un timp așa de scurt. De când v-am părăsit, abia am scăpat cu viață. Din cauza vremii, am făcut o infecție nazală. Eu îmbătrânesc și aceasta m-a prins, deși sunt născut și crescut aici. Vedeți, atât timp cât sunteți tineri, voi aveți ceva de apărare, dar când îmbătrâniți, observați că nu mai este. A fost acolo, dar după aceea nu mai este. Ceva s-a întâmplat și nu vă mai puteți apăra așa ca atunci când erați tineri. Eu am observat că clima caldă ajută puțin pe un bărbat bătrân.

Eu îmi pot aminti că pe vremea când eram copil de șapte, opt, zece, doisprezece și paisprezece ani: acolo unde este acum autostrada, am coborât în teniși la o temperatură de zece până la doisprezece grade sub zero. Degetele îmi ieșeau afară din teniși. Nu era așa cum este aici pe stradă, ci rămâneai în zăpada mare. Atunci nu treceau pe acolo mașini, ci din când în când se vedeau urmele unei căruțe cu cai. Într-o dimineață, am trecut pe acolo unde este astăzi autostrada și purtam numai o haină veche care era închisă cu un ac de siguranță, și nu aveam cămașă. Nu aveam pe mine mai mult decât acum. Eu eram ud până la genunchi, am mers mai departe și nu am dat atenție acestui lucru. Vedeți, eu nu prea am fost răcit. Dar aceasta a fost cu patruzeci și cinci de ani în urmă. Am devenit mult mai slăbit și am acum multe mile pe kilometraj. Voi știți, noi nu mai putem rezista așa cum eram obișnuiți.

Eu am văzut că fratele Capps și-a ridicat capul. Tu ești încă prea tânăr pentru ați face gânduri din cauza aceasta. Așteaptă până vei ajunge ca mine și fratele Neville, atunci vei gândi altfel despre multe lucruri. Noi slăbim.

Noi am avut un timp minunat în DOMNUL. DOMNUL ne-a binecuvântat puternic. Eu sunt foarte mulțumitor pentru aceasta. Eu m-am întors și sunt de părere, dacă este în voia DOMNULUI și fratele Neville este de acord, ca în duminica următoare să fiu aici la slujba de dimineață și poate duminică seara să avem o slujbă de vindecare. Pentru duminică dimineața am un mesaj important, dacă este în voia DOMNULUI, pe care vreau să-l aduc. Eu nu m-am mai gândit asupra textului meu, ci am citit textele biblice fără a mă adânci în legătura aceasta, știți voi. Nu este o descoperire directă de la DOMNUL, ci mi-a devenit numai foarte mare. Eu vreau să aduc duminică ceva la exprimare și sper că vă va fi de folos în vreun fel.

Eu trebuie să merg acum pe câmpul Evangheliei. Aproape în fiecare zi mă aflu altundeva. Eu cred că Billy mi-a spus că, după planificare, eu voi avea în aprilie două sau trei zile în care pot să vin aici, iar de aici voi merge la Tucson. Cu aceasta este aproape încheiat. Abia în octombrie sau noiembrie viitor voi veni din nou în regiunea aceasta, după ce mă voi întoarce de peste ocean.

Mai sunt trei zile până la Crăciun. Marți este ajunul de Crăciun. Nu este îngrozitor să vezi că ziua aceasta mare de sărbătoare de care ne apropiem, începe în felul acesta, așa cum se întâmplă? Este un lucru trist - o astfel de activitate; atunci ei se gândesc la iepuri și la moș Crăciun. Toate aceste lucruri au luat importanța adevărată a Crăciunului. Noi nu știm, și nici eu nu cred - când am venit încoace pe drum, soția mea a rămas acolo, am ascultat la radio pe-un astronaut vorbind despre o idee pe care mi-o spusese cu ani în urmă un astronom, pe când mai eram paznic de vânatoare în Indiana. S-a vorbit despre stele că se vor uni și se vor forma, așa cum mi-a explicat mie primul astronom. Ei susțin că acesta este un eveniment natural, care se repetă la 800 de ani. Saturn, Jupiter și - cum se numește celălalt, am uitat - se formează mereu. Unele dintre stele se mișcă cu o astfel de viteză, astfel încât ele se întâlnesc pe orbită, iar de pe pământ se văd într-o singură linie. Astronomul a încercat să explice în seara aceasta, că a fost într-adevăr un eveniment natural. Eu nu sunt de acord cu aceasta. Eu cred că a fost un lucru supranatural pe care l-a făcut Dumnezeu.

La Dumnezeu sunt aceste lucruri supranaturale. EL este supranatural. Eu m-am uitat în notițe și știu că a fost în aprilie. Dacă este în voia DOMNULUI să mai trăiesc până atunci, atunci voi avea cincizeci și cinci de ani. Dacă privesc în urmă în viața mea, atunci mă întreb unde a rămas timpul de la primele sărbători de Crăciun, când noi ne agățam ciorapii și mama ne pune în ei poate o portocală și două sau trei bucăți de zahăr. Pentru noi a fost un Crăciun minunat. Voi știți, copiii se bucură pentru cadouri. Noi am observat că se sărbătorește Crăciunul mai

ales pentru copii și că ei se bucură. Astăzi este pentru copii. Dar în realitate ar trebui să fie pentru părinți; ei ar trebui să-i învețe pe copiii lor ce înseamnă într-adevăr sărbătoarea de Crăciun.

Eu nu cred că Hristos a fost născut în 25 decembrie, căci în timpul acela este mai rece în Iudeea decât aici la noi. Cum ar fi putut păstorii să păzească turmele și cum ar fi putut avea loc numărătoarea poporului? Maria a trebuit să vină de departe până aici la Betleem în Iudea, prin Ierusalim, pentru a se lăsa numărată. Eu nu pot să cred. Eu vreau să spun că ei au venit din Nazaret. Cum ar fi putut fi posibil așa ceva? Nu ar fi fost posibil. Eu cred că Hristos a fost născut primăvara, căci El fost un Miel din toate privințele. Observați El a fost născut într-un grajd și nu într-o casă.

Când L-au adus la cruce, nu este scris nimic, după câte știm, că El i-ar fi condus, ci că ei L-au călăuzit pe El. Ați știut că un miel sau o oaie trebuie condusă la abator? Ea nu va merge la abator, ci trebuie s-o conduceți. De obicei este un țap care conduce oile acolo. În abatoare ei au un țap. Țapul merge pe drumul acesta înainte, până ajung acolo unde trebuie tăiate oile, atunci țapul sare într-o parte. Dar când vine timpul ca țapul să fie tăiat, atunci el se împotrivesc, iar voi nici nu-l puteți învinui pentru aceasta. Dar aici este vorba că oile trebuie conduse. EL a fost condus spre tăiere. Ei L-au condus, căci El a fost un miel. Eu cred că totul se potrivește cu natura, iar mieii sunt născuți în martie, aprilie; aproximativ în timpul acesta, dar nu mai târziu de luna mai. Eu nu cred că a fost înainte de mai sau după mai ci cândva între aceste luni.

Dar când s-a unit biserica, creștinătatea, cu Roma, la Conciliul de la Niceea și națiunea romană a acceptat creștinismul, au făcut din creștinism o religie universală. Ei au creat o religie universală, dar se rugau și zeilor și au avut un zeu al soarelui. Și chiar acum, din 21-25 decembrie soarele are aproape aceeași orbită. Cum se numește aceasta? Eu am crezut că știu, dar în momentul acesta nu știu. Este atunci când soarele câștigă și pierde mult timp, până în 21 decembrie. Între 21 și 25 decembrie - o, eu am uitat cum se numește. (Cineva strigă: „Eclipsă de soare.”). Nu, o eclipsă de soare are loc când luna acoperă soarele. Îmi este pe limbă, dar nu o pot spune în momentul acesta. Este când soarele stă pe loc, iar aceasta a fost denumită *ziua de naștere a zeului soare*. În timpul acela aveau loc și jocurile festive; ei sărbătoreau din 21-25 decembrie.

Apoi a fost transformată, iar Roma a adus-o înăuntru în creștinătate, spunând: „Noi vom sărbători aceeași sărbătoare, dar vom face din aceasta *ziua de naștere a Fiului lui Dumnezeu*”. Vedeți, mai întâi a fost 25 decembrie ziua de naștere a zeului soarelui Jupiter, iar apoi ziua de naștere a Fiului lui Dumnezeu.

Care este diferența? Vedeți, dacă am sărbători în iulie sau august, sau indiferent când - aici este vorba despre închinare și despre amintirea că Dumnezeu ne-a dat nădejdea pe care o purtăm acum în noi. Voi spuneți: „Toți ceilalți îl au pe moș Crăciun și îl sărbătoresc. Nu putem să o facem și noi?” Nu! Nu, acesta nu este pentru noi o sărbătoare păgână, ci un ceas sfânt. Dacă nu ar fi existat Crăciunul, atunci nu ar exista învierea. Dacă nu ar fi existat Crăciunul, atunci nu ar exista pentru credincios nici dragoste, nici pace și nici veșnicie - dacă nu ar fi existat Crăciunul.

Voi spuneți: Ce este cu restul lumii?” Vedeți: fulgerul din întuneric, pe cerul înnorat, arată că în timpul întunericului poate fi și lumină. Aceste lumini în seara aceasta la fel dovedesc că în timpul întunericului poate fi și lumină. Când luminează lumina cel mai mult? În întuneric. Dacă aprindeți lumina ziua când soarele strălucește, atunci aproape că nu observați că este aprinsă. Dar chiar și o lumină mică va străluci tare în timpul întunericului. Și chiar acum domnește întunericul, în care ar trebui ca fiecare creștin să fie o mărturie pentru nădejdea de la Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, care este în el; nu de la un copil oarecare al Crăciunului care a fost născut atunci și s-a plimbat prin pădure, nu de la un pom oarecare care luminează seara-o poveste inventată care nu are nici o bază. Noi credem Cuvântul făgăduit despre Mesia care urmează să vină, și că El a fost născut în „noaptea-sfântă” în urmă cu două mii de ani. Asta credem noi.

În seara aceasta vom vorbi într-un alt fel. Eu cred că păstorul vostru a predicat deja, și miercuri seara va vorbi din nou. Eu știu, el a pus un text la o parte pentru a-mi face mie loc pe platformă. Eu doresc ca el să-l aducă; eu l-aș asculta cu plăcere.

Înainte de a continua astăzi, lăsați-ne să ne plecăm capetele pentru rugăciune: Tată ceresc, acesta este un moment mare, sfânt, în timp ce ne gândim asupra unor lucruri din Scriptură; indiferent unde deschidem Vechiul Testament, peste tot se vorbește despre ziua în care Dumnezeu îl va trimite pe Fiul Său. Cum și-au pus proorocii timpul lor la dispoziție pentru ca să afle proorociile Cuvântului lui Dumnezeu! Ei au proorocit în timpul lor și au spus dinainte lucruri care se vor întâmpla. Noi vedem că în noaptea aceea în Betleem au fost cuprinse toate lucrurile. Căci Dumnezeu a iubit lumea atât de mult, încât L-a dat pe singurul Său Fiu. Noi îți mulțumim pentru aceasta.

DOAMNE, noi venim în seara aceasta în liniște pentru a vorbi despre Cuvântul Tău. Este așa de sfânt, DOAMNE, și din cauza aceasta vrem să vorbim mai întâi cu Tine. Noi Te rugăm să ne deschizi mintea pentru Cuvântul Tău. Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Eu vreau să citesc acum din Scriptură, și anume din Matei cap. 2. Voi puteți deschide și la Ioan 3, 16.

Cu câteva seri în urmă am vorbit în Phoenix; dacă ascultați aici benzile, atunci aș dori să ascultați în mod deosebit predica „*De ce a trebuit să vină Isus la Betleem*”, De ce a trebuit să facă El asta? Tablourile despre David care și-a ridicat tabăra acolo pe munte și a așteptat, a privit în jos și a văzut că armata filistenilor se înarma pentru luptă, le-am comparat cu timpul de astăzi și am găsit ce înseamnă Betleem.

Hristos este Betleemul nostru. Eu aș putea dovedi că toți care sunt născuți din Dumnezeu, sunt născuți în Betleem, căci Hristos este Betleem. EL a fost Pâinea vieții. *B-e-t-h* înseamnă „casă!”, *E-l* este „Dumnezeu” și *I-e-h-e-m* înseamnă „pâine”: „Casa pâinii lui Dumnezeu”. Isus Hristos a fost „Casa pâinii lui Dumnezeu”, Pâinea vieții veșnice. Fiecare om care a fost născut în Hristos, acela este născut în Betleem, în „Casa pâinii lui Dumnezeu”. Astăzi s-au unit aceste biserici și au format o tabără, ca filistenii, pentru a ține departe poporul.

Bărbații aceia au știut că David era uns și că într-o zi va deveni împărat. El a fost atunci nepopular, căci el a fost ca un vagabond printre oamenii lui. Dar într-o zi a venit chemarea lui. Împreună cu el erau oameni curajoși. Și gândiți-vă : aproape toți dintre acei bărbați fuseseră păgâni. Acesta este un exemplu minunat pentru timpul de astăzi. Un bărbat a fost așa de curajos, încât a ucis într-o singură zi, dintr-o dată, opt mii de bărbați cu sulița sa. Un altul era într-un câmp semănat cu linte, și poporul a fugit. dinaintea filistenilor. Toți au fugit, numai el a rămas și i-a bătut pe bărbați până ce i-au obosit brațele. Un altul, când căzuse zăpada, s-a coborât într-o groapă cu apă și a ucis cu mâna goală un leu; într-o zi când căzuse zăpada. Când a alergat un egiptean după el cu o suliță lungă, el s-a pogorât împotriva lui cu un toiag, i-a smuls sulița din mână și l-a omorât cu ea pe egiptean și alți trei sute de ofițeri.

Au fost bărbați mari! David a strigat odată: „Dacă aș mai putea bea o dată din izvorul acesta!”, unde obișnuia el să ducă oile la apă, căci după ce le lasă afară din staul, le era sete. Acești bărbați au tras sabia, sau luptat 15 mile și au adus apa.” David a spus: „*Departa de mine, DOAMNE, gândul să fac lucrul acesta!*” și a vărsat-o pe pământ ca jertfă de băutură pentru DOMNUL. Ce simbol minunat pentru același lucru din Ioan 3, 16 din seara aceasta: „*Fiindcă așa de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu ...*”

Ce a făcut Hristos? Viața pe care a avut-o El pentru a trăi veșnic, a lăsat-o să curgă din venele Sale pe pământ. Viața Lui a fost vărsată pentru noi pe pământ ca jertfă pentru păcat. Și astăzi mai există printre neamuri bărbați mari, stimați,

care iau sabia și croiesc o cale ca să aducă o înghițitură de apă proaspătă pentru Hristos, Davidul nostru, lucru care astăzi este foarte nepopular. Dar noi știm că Davidul nostru care va veni cu putere, va zdrobi toate națiunile sub picioarele Lui și le va conduce cu toiagul de fier. Bărbați într-adevăr viteji stau cu Cuvântul lui Dumnezeu, se luptă fără frică în stânga și în dreapta, căci noi știm că El va veni cu putere.

Să citim acum din Matei 2, 1-12: *„După ce S-a născut Isus în Betleemul din Iudea, în zilele împăratului Irod, iată că au venit niște magi din Răsărit la Ierusalim, și au întrebat: Unde este Împăratul de curând născut al Iudeilor? Fiindcă i-am văzut steaua în Răsărit, și am venit să ne închinăm Lui.’ Când a auzit împăratul Irod acest lucru, s-a tulburat mult; și tot Ierusalimul s-a tulburat împreună cu el. A adunat pe toți preoții cei mai de seamă și pe cărturarii norodului, și a căutat să afle de la ei unde trebuia să se nască Hristosul. În Betleemul din Iudea, i-au răspuns ei ,căci iată că a fost scris prin prorocul: Și tu, Betleeme, țara lui Iuda, nu ești nici de cum cea mai neînsemnată dintre căpeteniile lui Iuda; că din tine va ieși o Căpetenie, care va fi Păstorul poporului Meu Israel.’ Atunci Irod a chemat în ascuns pe magi, și a aflat întocmai de la ei vremea în care se arătase steaua. Apoi i-a trimis la Betleem, și le-a zis: ,Duceți-vă de cercetați cu de-amănuntul despre Prunc: și când îi veți găsi, dați-mi și mie de știre, ca să vin și eu să mă închin Lui. După ce au ascultat de împăratul, magii au plecat. Și iată că steaua, pe care o văzuseră în Răsărit, mergea înaintea lor, până ce a venit și s-a oprit deasupra locului unde era Pruncul. Când au văzut ei steaua, n-au mai putut de bucurie. Au intrat în casă, au văzut Pruncul cu Maria, mama Lui, s-au aruncat cu fața la pământ, și I s-au închinat: apoi și-au deschis vistieriile, și I-au adus daruri: aur, tămâie și smirnă. În urmă, au fost înștiințați de Dumnezeu în vis să nu mai dea pe la Irod, și s-au întors în țara lor pe un alt drum .”*

Este foarte ciudat cum a vorbit Dumnezeu aici într-un mod mai puțin însemnat. Dumnezeu le vorbește oamenilor prin visuri, eu cred aceasta, și Dumnezeu s-a folosit în cazul acesta de o cale secundară, este foarte ciudat.

Dacă un vis este tălmăcit corect, se aseamănă unei vedenii - dacă este într-adevăr un vis care este tălmăcit corect. Dumnezeu a folosit de la început această cale în Vechiul Testament și apoi în toate epocile, și El a făgăduit că în ultimele zile o va folosi din nou. Oamenii pot mânca prea mult și apoi să aibă coșmaruri. Acestea nu sunt visuri adevărate duhovnicești, nu au nici un ecou în voi dacă auziți sau citiți. Poate unele dintre ele sunt corecte. Dar există și visuri cu adevărat duhovnicești. Noi, cei de aici din capelă, știm că Dumnezeu dă oamenilor

visuri. Ele sunt tĂlmăcite, se împlinesc, ele sunt adevărate. Dar aceasta este o cale de rangul al doilea de a aduce lucrurile.

Aceasta s-a întâmplat pentru că în timpul acela nu au existat prooroci în țară pentru a tĂlmăci visul. Nu au fost prooroci ca Iosif, Daniel și alți prooroci din vechime pentru a tĂlmăci visuri. Ei nu mai avuseseră nici un prooroc de patru sute de ani, și Dumnezeu s-a folosit de un vis pentru binele copilului Său. EL a folosit această cale.

EL i-a vorbit lui Iosif, care era un bărbat neprihănit și care a luat hotărârea să se despartă de Maria fără să atragă atenția oamenilor. Fără îndoială că ea i-a povestit despre vizita îngerului Gavril și despre ceea ce a spus el, Dar când el a văzut că ea devine mamă, a fost ceva neobișnuit. Voi știți, a fost ceva deosebit. Aici este și astăzi cauza. Dumnezeu face lucrurile într-un mod neobișnuit. Este așa de neobișnuit, încât nici oamenii neprihăniți nu le pot vedea.

Iosif nu a putut înțelege, a fost prea neobișnuit. El a fost un om bun, nu era nimic pe dos cu el. El a fost un om bun și neprihănit, dar totul a fost așa de ciudat. Se spune că Iosif avea pe atunci patruzeci sau patruzeci și cinci de ani când s-a logodit cu Maria. Dar aici observăm ceva ce nu s-a mai întâmplat niciodată: o fecioară era logodită cu un bărbat și totuși urma să devină mamă! Era așa de neobișnuit, încât Iosif se hotărâse să plece de la ea. Dar în momentul hotărâtor, Dumnezeu a trimis pe îngerul Său care i-a apărut într-un vis și a spus: „*Nu te teme să iei la tine pe Maria, nevasta-ta, căci ce s-a zămislit în ea, este de la Duhul Sfânt*”.

Ce credință nou-născută a avut Iosif după ce s-a trezit. El nu a avut nevoie de tĂlmăcire, căci visul nu a fost în simboluri. S-a spus foarte clar: „*Nu te teme să iei la tine pe Maria, nevasta-ta, căci ce s-a zămislit în ea, este de la Duhul Sfânt* .” Nu existau prooroci care să fi putut da tĂlmăcirea, de aceea a trebuit să vină direct de la Dumnezeu așa de clar pentru Iosif. De aceea Dumnezeu a ales o metodă de rangul al doilea.

Ce ne învață aceasta pe noi, înainte de a trece la textul nostru? Ne învață că Dumnezeu se poate folosi de fiecare domeniu din noi, dacă îi este predat Lui. EL se poate folosi de mintea noastră, visele noastre, subconștientul nostru, conștiința noastră, limba, cântecele și ochii noștri. Tot ce avem noi poate fi folosit de Dumnezeu, dacă îi este predat Lui; vedeți, tot ce l-ați predat lui Dumnezeu. EL se va folosi de fiecare parte din voi care poate împărtăși mai departe. Indiferent ce este, El se va folosi de ea dacă este sfințită pentru scopul și chemarea Lui.

În seara aceasta vom vorbi despre daruri. Eu vreau să dau titlul pe care mi l-am notat când a vorbit fratele Neville: „*Darurile lui Dumnezeu își găsesc*

întotdeauna locul lor.” Darurile lui Dumnezeu sunt respinse întotdeauna, dar ele își găsesc cu adevărat locul. Observați darurile care l-au fost aduse Lui de către înțelepți. Astăzi se face schimb de cadouri. Fiecare trebuie să primească un cadou și fiecare încearcă să afle ce primește de la celălalt, pentru ca să-i dea ceva de aceeași valoare. Dacă nu este așa, atunci crede că se poate recompensa de anul nou. Fiecare se gândește, este îngrijorat, merge prin magazine; chiar și milionarii se gândesc cum pot să facă compensarea. Ei îi dau *unuia* atât de mult, iar *celuilalt* atât de mult. Totul este pe dos. Ce are aceasta de-a face cu Crăciunul?

Există numai un dar pe care poți să-l dai, și acesta ești tu însuși. Predați-vă lui Dumnezeu, căci Dumnezeu v-a dat deja darul Lui. Există numai un singur lucru pe care i-L datorați lui Dumnezeu: pe voi înșivă.

Deseori sunt amintite în Biblie nume. Noi nu mai dăm atenție acestui lucru. Voi ați auzit deseori că mie nu-mi place numele „Ricky”, pe care unii părinți îl dau copiilor lor. Ricky este un nume îngrozitor! Voi nu aveți voie să-i numiți așa. Dacă aveți un copil cu numele Ricky, atunci schimbați-l cu orice preț într-un alt nume. Ricky sau Elvis sau așa ceva - Ricky de exemplu înseamnă „șobolan”. Numele pe care-l veți da cuiva, se va impregna în el. Nu demult a fost aici o doamnă cu un băiat care se numea „Ricky”; James Ricky era numele lui. Ea îl numea Ricky pentru că era un nume popular. Eu i-am spus: „Schimbă-i numele!”

Văd aici niște bunici al căror nepot este un băiat mic și drăguț. Celălalt se numește Ricky, și așa este și el. Observați-l, felul lui este exact așa. Cred că bunicilor le-am spus: „Mama să schimbe numele băiatului. Schimbați-i numele și vedeți ce se întâmplă atunci cu copilul.” *Vedeți, voi nu vreți să credeți aceasta.* Noi suntem de părere că am trăit deja prea mult. Dacă numele nu are însemnătate, de ce a fost atunci Iacov, cât timp s-a numit Iacov, exact ceea ce însemna numele lui, și anume „înșelător”? Dar după ce s-a luptat toată noaptea cu DOMNUL, i-a fost dat un alt nume. El avea atunci cam șaiszeci de ani. El i-a schimbat numele din „Iacov” în *Israel* - „Un prinz al lui Dumnezeu”, și aceasta a fost el.

De ce a trebuit Avram să fie transformat în „*Avraam*” înainte de nașterea fiului? De ce a fost transformat Sarai în „*Sara*” înainte de nașterea fiului? Sau Pavel : Numele lui a fost „Saul”, dar când a avut o întâlnire cu Isus, El l-a schimbat din Saul în „*Pavel*”, Simon a fost transformat din „Simon” în „*Petru*”, ceea ce înseamnă „piatră mică”. Toate numele lor au fost transformate pentru că este important cum vă numiți. Eu nu vreau și mai continui cu aceasta, căci duminică seara vom vorbi despre cum se formează un cuvânt. Dar noi observăm deja acum că aceste lucruri sunt adevărate.

Fiți atenți ce face Dumnezeu. Ce ciudat este pentru noi astă seară când vedem că acești bărbați însemnați, înțelepți, învățați au venit din răsărit, tocmai din Babilon, de care făcea parte India. Ei nu au ajuns acolo într-o noapte, plecând într-o seară și ajungând în următoarea seară, ci au fost pe drum circa doi ani de zile. Ei nu au găsit un prunc în grajd, ci un copil mic. Irod a poruncit și fie uciși toți copiii până la doi ani. El a știut că nu este un prunc în leagăn, de aceea a poruncit să fie uciși toți copiii mici. Dar a lăsat să fie uciși numai cei până la doi ani ca să fie sigur că El era printre ei (Mat. 2, 16-18). El a aflat timpul, căci nu a vrut să-i ucidă pe toți. Ei erau ca niște sclavi pentru el. El a vrut să fie sigur că El era printre ei și a spus: „Copilul este de circa doi ani. De aceea uicideți pe toți copiii de la doi ani în jos.” Prin aceasta s-a împlinit ce a spus proorocul: *„Un țipăt s-a auzit în Rama, plângere, și bocet mult: Rahela își jălea copiii, și nu voia să fie mângâiată, pentru că nu mai erau.”*

Ați observat că acești bărbați înțelepți, importanți au fost acolo, în Babilon, când au văzut steaua Lui? Ei au spus: „Noi am văzut steaua în răsărit și am venit să ne închinăm Lui.” Ei au venit din răsărit unde au văzut steaua și au mers spre apus, căci Palestina este în vestul Indiei. Ei au mers de-a lungul fluviului Tigru și prin stepă, până au ajuns în Betleem unde au găsit pruncul. Gândiți-vă, Iosif și ceilalți au rămas acolo și s-au dus apoi în Nazaret unde au crescut copilul.

Noi vedem aici că acești astronomi care studiau stelele, au recunoscut că se întâmplă ceva atunci când au văzut această tainică lumină cerească. Ei știau că Mesia, domnitorul cerului și al pământului, urma să fie născut, și ei au venit pentru că au recunoscut că Dumnezeirea va fi învelită într-o ființă omenească. Aceasta rezultă din mărturia lor. Voi știți că și viața voastră vorbește mult mai tare decât cuvintele voastre. Indiferent ce spuneți, oamenii știu cine sunteți, prin ceea ce sunteți.

Fiți atenți ce l-au adus acești oameni, acești oameni, acești înțelepți. Observați că darurile pe care l le-au adus au exprimat ceea ce gândeau ei despre El. Ei i-au adus aur, tămâie și smirnă. Fiți atenți ce înseamnă aceste simboluri despre care vreau să vă vorbesc acum. Eu mi-am notat unele texte biblice, pe care le vom citi imediat, dacă este în voia DOMNULUI. A fost aur, tămâie și smirnă. Aurul înseamnă Hristos, căci aurul vorbește în Biblie despre Dumnezeire. Aur înseamnă „Dumnezeire”. Noi ne întoarcem imediat la aceasta. Tămâia vorbește despre „slujba divină, și smirna este „moarte”. *Dumnezeu-Dumnezeire, în slujbă, pentru a muri.* Aceasta s-a potrivit pentru El. Aceste lucruri pe care le-au adus au exprimat ce au gândit ei despre El, cine era El.

Eu vă spun astăzi aceasta: „Lucrurile pe care I le aducem noi, exprimă clar ce gândim despre El.” Înțelegeți voi ce vreau să spun? Dacă voi credeți fiecare cuvânt, din toată inima, atunci se va vedea că voi veți da tot ce aveți pentru aceasta. Dar dacă credeți că este undeva un loc bun unde vă puteți, aduna cu oameni mai buni în biserică, atunci veți da corespunzător. Sunt câteva ceasuri plăcute cu oamenii din adunare. Dar dacă voi credeți din toată inima, atunci dați pentru aceasta tot ce este în voi. Aceasta dovedește că voi credeți într-adevăr mesajul; voi credeți că este adevărul.

Mulți spun: „Eu pot să cred până acolo. Asta pot să o cred.” Eu cred că ultima, dată am vorbit aici despre *credincioși, așa-zisi credincioși și necredincioși*. Nu a fost așa? Nu am vorbit aici despre aceasta? Și cum este încadrată fiecare persoană? Se va ajunge până acolo, că ei vor accepta o parte și restul nu. Ce potrivite au fost darurile acelea pentru calea lui Hristos aici pe pământ, care a fost născut ca prunc aici pe pământ. Darurile care au fost aduse de acei bărbați înțelepți s-au potrivit exact cu însărcinarea Lui de la Dumnezeu și pentru calea vieții Lui aici pe pământ.

Prima se referă la Dumnezeu. Acesta a fost Dumnezeu. Isus a fost Dumnezeu în forma unui om. Și astăzi mai este greu pentru oameni să înțeleagă că El a fost Dumnezeu. Dar asta a fost El. EL nu a fost mai puțin ca Dumnezeu. EL a fost Dumnezeu descoperit în trup. EL a fost Creatorul în propria Lui creațiune. EL a fost Creatorul în creația Lui; prin creație, pentru creație. EL a fost Creatorul în creația Lui, prin creați Lui, pentru creația Lui. Totul, întregul, este cuprins din nou în Dumnezeu. Nu o vedeți? Plinătatea lui Dumnezeu! EL a fost Creatorul, până acolo că El a fost Dumnezeu. Și El a fost o ființă pe pământ, o ființă trecătoare; aceasta înseamnă că El a trebuit să aibă un început aici. De aceea El și-a creat un trup în care a locuit. Dumnezeu însuși și-a creat un trup pentru Sine, pentru ca prin aceasta creație să poată salva creația pierdută, pe care El însuși o crease.

Nu există nimic ceea ce omul ar putea să desființeze, nici un lucru. Voi nu puteți face nimic pentru a desființa ceva. Dacă luați o bucată de hârtie și o ardeți, sau dacă arde o clădire; dacă ardeți un pom, totuși nu l-ați desființat de tot. Dacă căldura, focul distruge totul, atunci sunt numai componentele chimice care se dezintegrează. Ele se întorc înapoi la ceea ce au fost la început. Ele nu sunt desființate. Așa este cu o bucată de lemn pe care o ardeți. Dacă noi am trăi ca Dumnezeu în veșnicie, și chimicalele din lemn și din foc s-ar întoarce înapoi la starea lor originală, la ceea ce au fost ele, și ar fi descompuse în atomi și noi am

trăi milioane de ani, așa cum spune lumea, atunci ele ar putea veni înapoi și să devină din nou un pom, exact așa cum a fost înainte.

Voi nu puteți desființa nimic, căci este un cuvânt vorbit a lui Dumnezeu. Amin. O, aceasta mă face să mă simt bine! Ceea ce spune Dumnezeu, rămâne pentru totdeauna. Amin! Vedeți, voi nu puteți desființa de tot. Noi suntem o parte din pământul acesta și nu putem fi desființați de tot. Nu! Sufletul care păcătuiește va muri, aceasta noi o recunoaștem, dar trupul în care trăim nu poate fi desființat.

De aceea Dumnezeu și-a creat un trup. EL a fost Creatorul care a creat propria Sa creație, pentru ca prin această creație să poată salva creația pierdută. Acesta ești tu și eu - făpturi temporare.

Cuvântul Său arată aceasta exact, iar El și lucrările Sale dovedesc că El nu a fost altceva decât Creatorul. EL a luat o pâine, a frânt și a frânt mereu din aceeași pâine și a hrănit cu ea cinci mii de oameni. După aceea au mai adunat douăsprezece coșuri cu firimituri care au rămas, și toți s-au săturat cu pâine.

EL a luat un pește și a rupt din el. Noi recunoaștem că El a creat peștele acesta la început. EL a creat pâinea la început. EL a luat peștele și a rupt din el. Înainte a fost un pește viu, dar apoi a fost fiert sau prăjit. De câte ori rupea din el, creștea din nou la loc; în același moment când rupea, se forma o bucată nouă de pește fiert sau prăjit. Nu este minunat? Aceasta arată că a fost Iehova. EL a fost Creatorul, El putea să ia propria Lui creație și să aducă la exprimare prin creația Lui, cine era El. Aleluiah! Aceasta dovedește cine este El. EL a fost Dumnezeu. Aurul pe care L-a primit ca dar la nașterea Lui, se potrivea pentru El. EL era Dumnezeu care a devenit trup.

Eu vreau să adaug aici ceva - cred că nu sunt străini printre noi astă seară la această adunare de rugăciune, așa cred eu. Dar lăsați-mă să vă spun ceva. Aceasta este pentru a ne gândi, a ne adânci. Observați și gândiți-vă: Isus a spus în Ioan 14, 12: „... cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea; pentru că Eu mă duc la Tatăl.” Ați dat atenție? Aceasta a fost ceea ce a făgăduit Fiul lui Dumnezeu celor credincioși: că un credincios va face în zilele acestea lucruri și mai mari decât a făcut El. Este scris în Ioan 14, 12. Așa este? Credeți voi că a spus-o Isus?

Observați, când a înmulțit Isus pâinea prin creare, El a luat o pâine și a creat din pâine mai multă pâine. Când a înmulțit El peștele, a luat un pește pe care El îl crease și a făcut din El mai mult pește. Așa este? EL a luat apă, care nu ar fi devenit niciodată vin, și a făcut totuși vin din ea. Așa este? Dar noi am văzut că în zilele din urmă El a creat în mijlocul nostru lucruri fără ca ele să fi existat mai înainte. Așa este? EL a creat vererițe, acolo nu au fost vererițe. Așa este. EL

rămâne Dumnezeu. EL mai este încă și astăzi Dumnezeu, cum a fost El atunci și întotdeauna, și va fi mereu. EL mai este încă Dumnezeu și ne cere să credem din inimă.” ... și mai mari decât acestea - fără să aibă ceva în mână ca să rupi din ea. Vorbește și așa să fie.”

Înțelegeți, El a fost identificat. Lucrările pe care le-a făcut El, confirmă că El a fost Dumnezeu; ele au dovedit că El a fost, căci El a spus: „Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci să nu Mă credeți.”

Nu ar putea să spună și creștinul astăzi: „Dacă eu nu fac lucrările Răscumpărătorului meu, să nu mă credeți.” „Așa cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit Eu pe voi.” Dacă voi faceți lucrările, lucrările-creației Tatălui care L-a trimis pe El, atunci este Hristos - Creatorul, care ne trimite pe noi și care face lucrările lui Hristos - al Creatorului.” „Așa cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit Eu pe voi. Dacă Eu nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci să nu mă credeți.”

Atunci creștinul trebuie să facă în viața lui ceea ce a făcut Hristos, sau avem dreptul să spunem: „Nu este așa?” Observați, lucrările Sale confirmă că El a fost Creatorul. Lucrările pe care le-a făcut El au încoronat mărturia vieții Lui, că El a fost Creatorul. Nu există nici o posibilitate să treci pe lângă aceasta. De aceea ei au fost cu darurile lor în deplină concordanță cu Dumnezeu când au adus aurul; ei l-au dăruit aur, ceea ce L-a identificat pe El ca Dumnezeu. Întotdeauna o coroană, o coroană de aur, capul de aur, ca la regele Nebucadnețar - vedeți voi, Dumnezeirea este reprezentată întotdeauna prin aur.

Acum despre tămâie. Noi vrem să trecem repede prin aceasta. Tămâia face parte din jertfa care i-a fost adusă lui Iehova în slujba divină. Dacă vreți să vă notați textele biblice, sunt Leviticul 2:2 și 16:6-15. Noi observăm că aceasta este însărcinarea preoților ca să aducă jertfe lui Iehova. Dacă erau aduse jertfe, acestea trebuiau aduse împreună cu tămâie. La jertfa pentru păcat au fost aduse diferite lucruri. La jertfa de mâncare și la darul legănat era adăugată tămâia. Căci dacă era unsă cu tămâie, ceea ce înseamnă că este o slujbă pentru Iehova - Dumnezeu, atunci era plăcută înaintea lui Iehova. Noi observăm cu EL este Dumnezeu. Ei l-au adus tămâie și era un simbol că El face slujba lui Iehova. Isus a fost robul lui Iehova.

În Matei 12:15-21 observăm că El a fost robul lui Iehova: „*lată Robul Meu, pe care L-am ales, Prea iubitul Meu, în care sufletul Meu își găsește plăcerea.*” Acesta a fost El.” *Voi pune Duhul Meu peste El.*” Viața Lui a fost unsă cu tămâie pentru slujba lui Iehova. Ce daruri i-au adus acești bărbați înțelepți! Vedeți, darurile pe care le-au adus erau pentru a-L legitima pe Isus ca robul lui Iehova.

Dacă noi am putea face aceasta dovedind-o prin viața noastră! Viața noastră ar trebui să dovedească că noi suntem robii lui Iehova. Pentru aceasta era tămâia, aceasta L-a făcut pe El robul lui Iehova.

Acum despre smirna. Smirna era folosită pentru ungerea morților. Noi găsim în Ioan 19, vers. 39, că Maria și ceilalți aveau smirnă la ei când au venit la îngroparea lui Isus pentru a-L unge, căci El trebuia să fie robul morții pentru Iehova. Cineva trebuia să moară. Aceasta a fost o slujbă care trebuia făcută pentru Dumnezeu, și nimeni nu a fost vrednic să o facă în afară de Dumnezeu însuși. Smirna pe care au adus-o arată că Dumnezeirea și slujba cu care este în legătură, a fost de asemenea unsă. Această Dumnezeire trebuia dată morții pentru a-i salva pe cei ce nu erau desăvârșiți. O, ce lucru mare!

Întreaga creațiune era pierdută. Noi am vorbit despre aceasta în cele șapte peceteți. Vedeți, întreaga creație era pierdută și-i aparținea lui Satana. I-a decăzut lui și el o mai posedă încă. Sigur face el asta. Din cauza aceasta trebuie să ne luptăm și să avem toate aceste greutateți. El stăpânește fiecare împărăție: Satana le are. Fiecare conducere, fiecare împărat, fiecare împărăție este stăpânită de Satana. Întreaga lume este stăpânită și condusă de Satana. Din cauza aceasta avem noi toate aceste greutateți. Orice om care cunoaște Biblia vă poate spune că este Satana. Biblia spune că el stăpânește lumea. Dar Hristos va moșteni totul, căci El este acum Răscumpărătorul nostru. EL a venit pentru a răscumpăra întreaga creație, și nimeni în afară de Dumnezeu nu ar fi putut-o face.

De aceea Dumnezeu nu face nimic fără un om. EL lucrează întotdeauna printr-un om, căci El trebuie să se folosească de un om pentru a-și manifesta însușirea Lui de Răscumpărător. EL trebuia să-l facă după chipul Său, asemănător Lui, să-i dea voință liberă și să-l lase să acționeze cum vrea. Omul putea să aleagă. EL a știut că omul va cădea dacă îl va lăsa să decidă. Și pentru că El a trebuit s-o facă în felul acesta, de aceea El întoarce soarta și-l face pe om părtașul Său. EL nu face nimic decât prin om.

Întreaga lucrare de răscumpărare s-a întâmplat printr-un om. Aleluiah! Moartea a venit prin primul om, viața a venit prin al doilea Adam. Aici o aveți: El nu face nimic, căci mai întâi a trebuit să ia un om pentru aceasta, iar apoi la fel a luat un om pentru a înfăptui răscumpărarea. Iehova este Dumnezeu și a devenit un copil. EL a fost făcut păcat, ca să-l poată răscumpăra pe păcătos. Vedeți, aceasta este totul.

Vedeți, ce minunat se potrivesc aceste daruri pentru Isus Hristos. Aurul vorbește despre Dumnezeirea Lui. Ei nu au fost pă gâni, Ei au fost inspirați de Dumnezeu. Ei nu și-au închipuit ceva. Aceasta dovedește că și înțelepții au văzut

supranaturalul, căci darurile pe care le-au adus, au dovedit și au susținut mărturia lor că au văzut supranaturalul. De ce? Se vorbește desăvârșit. Ei au adus aur - Dumnezeire; ei au adus tămâie - slujbă; au adus smirnă: pentru moartea Lui. Deși El mai era încă un prunc, smirna indică deja spre faptul că Dumnezeu va muri în trup ca să răscumpere omenirea pierdută. Cum pot să respingă oamenii aceasta?

Înțelegeți voi de ce ne aflăm aici? De unde venim noi? De ce suntem aici? Noi nu suntem din întâmplare aici, noi am fost așezați aici cu un scop, iar noi trebuie să slujim acestui scop. Totuși noi mai stăm încă pe baza voinței libere și putem să-i slujim sau să -L respingem, așa cum a fost la început cu Adam.

Eu mă uit la fetițele acestea, frate. Cred că doamna a cântat la pian, și eu le-am auzit cântând. Noi am vorbit despre ele când veneam pe drum înapoi. Acolo este o familie care și-a închinat viața și tot ce au, lui Hristos. Priviți spre familia aceasta ce ordonați sunt. Uitați-vă la fetele tinere. Ele au stat aici sus și sunt un exemplu pentru fetele tinere.

Cu câteva săptămâni în urmă am venit de undeva - eu am uitat numele orașului. În New York au cartiere întregi cu pierde-vară. Fetele de acolo poartă numai așa ceva precum costumele de baie sau bichini, cum îi numesc ei, și nimic pe deasupra. În afară de aceasta ei fac tot ce vor, indiferent ce este. De ce? Ei sunt pierde-vară. Ei își pot permite orice. Dacă se culcă și nu vor să se scoale, atunci se culcă și nu se scoală. Dacă și-au propus ceva anume, atunci o fac. Dacă nu vor s-o facă, atunci nu o fac. Gândurile lor sunt mereu pe drum. Așa de departe ajunge un caracter nepocăit! Voi nu aveți dreptul să faceți asta, pentru că voi nu vă aparțineți vouă. Voi ați fost răscumpărați de Dumnezeu, prin Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu care a devenit trup. Dar vedeți cum se înmulțește păcatul!

Dacă vedem astfel de fete tinere ca acestea care ies în evidență - pentru mine este o lumină într-un timp întunecos. Este ca un fulger strălucitor care brăzdează pe cer ca un bici al lui Dumnezeu, pentru a arăta că poate exista lumină. Poate exista neprihănire în mijlocul păcatului!

Maria, mama lui Isus, a locuit în orașul Nazaret, orașul cu renumele cel mai rău care exista atunci în țară. Dar de acolo Dumnezeu a ales o fecioară care urma să aducă pe lume pe Fiul Lui, un incubator, un pântec prin care trebuia născut un prunc. O astfel de persoană a luat El pentru a face aceasta. Dumnezeu lucrează prin ființe omenești, pentru a salva ființe omenești. El vă poate lua și să lucreze prin voi ca să salveze omenirea, dacă voi vă dedicați Lui cu tot ce sunteți.

Dacă sunteți o femeie tânără, sfințiți moralul vostru. Dacă sunteți un bărbat tânăr, atunci sfințiți moralul vostru, sfințiți caracterul, sfințiți gândirea voastră, sfințiți inima voastră, sfințiți sufletul vostru; sfințiți tot ce sunteți și lăsați-L

pe Hristos să lucreze. Ce lucru minunat! Voi trebuie să treceți peste râuri, trebuie să treceți peste poduri, prin tufișuri de spini și desiş, prin păduri și prin locuri întunecoase, peste munți și înălțimi. Ce faceți voi? Într-o zi veți sta acolo și veți privi înapoi pentru a vedea de unde veniți, și veți fi judecați după calea pe care ați luat-o. De aceea orientați tot, caracterul vostru, mintea voastră spre această stea polară, centrul lui Dumnezeu, și nu vă abateți de la ea. Țineți-vă exact de ea, El vă va călăuzi la Hristos ca și pe acei bărbați înțelepți.

EL a fost uns cu smirnă. Noi constatăm în Ioan 12: 1 și 7 că aceasta a fost exact ceea ce s-a întâmplat cu El. EL a fost robul desăvârșit al lui Dumnezeu pe care El L-a uns cu toate darurile Sale divine. EL a fost uns cu toate darurile lui Dumnezeu, căci El a fost Dumnezeu. EL a fost Dumnezeu. Vedeți, ei l-au adus Lui daruri.

Voi știți, cei mai mulți oameni îmi trimit întotdeauna ceva. Dacă eu aș dori să-i trimit cuiva ceva, nu aș putea, căci vin din toată lumea. Eu nu aș putea. Eu prețuiesc toate darurile mici ale oamenilor prin care își aduc mulțumirea la exprimare. Aceasta a fost ceea ce au făcut acești bărbați bogați. Au fost înțelepți și au adus aur, aur curat. Ei au adus tămâia cea mai bună pe care au putut-o găsi, și au adus și cea mai bună smirnă pe care au găsit-o. Noi recunoaștem ce a făcut femeia din Ioan 12. Dacă am fi avut timp, am fi putut citi. Dar eu nu vreau să vă rețin prea mult, pentru că mâine este luni și unii dintre voi trebuie să meargă la lucru. Vedeți, această femeie a adus mir, acest ulei scump pentru a lua mirosul morții. Ea a spart vasul de alabastru și a turnat mirul pe capul lui Isus. Iuda a spus: „Ar fi trebuit să se fi dat aceasta săracilor.” El a spus lucrul acesta nu pentru că purta de grijă de săraci, ci pentru că a fost un hoț de la început și ținea punga cu bani. El a spus: „De ce nu s-a vândut acest mir și să se fi dat săracilor?”

Isus a spus: „Lăsați-o în pace; căci ea a făcut ...” Ea L-a uns deja pentru înmormântarea Lui. Aceasta femeie a fost așa de mulțumitoare că i-au fost iertate păcatele, încât și-a dat toți banii ca să cumpere sticla de alabastru, a spart-o și a turnat uleiul pe capul Lui, astfel încât toată casa s-a umplut de mirosul plăcut al mirului. Ea L-a uns pentru moartea Lui. Vedeți, ea a făcut slujba aceasta fără să știe ce a făcut, dar ea îi era așa de mulțumitoare lui Dumnezeu.

Dacă voi sunteți așa de mulțumitori pentru Crăciun, atunci nu înseamnă ca trebuie să se spună: „Eu îi dau familiei Jones un cadou și ei îmi dau mie ceva înapoi. Eu voi ști dimineată ce am primit.” De ce nu vă deschideți inima, să priviți înăuntru și să căutați ce aveți acolo în adâncul ei? Dacă vedem că este goală și că în ea sunt numai dogme religioase și grijile lumii acesteia - de ce nu vă rugați atunci lui Hristos ca El să vă umple în seara aceasta, ca să înțelegeți adevărata

însemnătate a Crăciunului? Este „Hristos în voi” căci Hristos locuiește în inimi omenești. Aceasta este însemnătatea Crăciunului.

Dar vedeți, astăzi avem o poziție așa de negativă. Satana ne aduce în această stare. Au bomboane, dulciuri colorate, un bărbat bărbos cu un sac plin de jucării pe spate și cu un ren care zboară prin văzduh ca un avion și vizitează fiecare casă și fiecare copil din întreaga lume. Nu este nimic decât o minciună. Este o minciună evidentă. Dar vedeți, Satana a făcut aceasta pentru a suci gândurile oamenilor.

Lumea afacerilor trage foloasele din aceasta. Ei câștigă de Crăciun destul încât s-ar putea odihni pentru aproape tot restul anului. Nu demult am vorbit cu un om de afaceri. El a spus: „Tot ce am nevoie sunt aceste două săptămâni.” „Dacă nu ar trebui să angajez personal,” a spus el „atunci aș aștepta până la următorul Crăciun. Eu m-aș putea duce la pescuit până la Crăciunul viitor, sau să fac ce vreau.” Dar el a mai spus: „Eu îi țin angajați numai pe băieți. Eu îi țin aici pentru ca magazinul meu să rămână deschis, astfel încât să pot plăti angajații și toate celelalte lucruri. Mai mult nu fac până la Crăciunul următor.” Vedeți, aceasta a devenit o afacere, în loc să fie vorba despre închinare.

Dumnezeu l-a uns pe Isus cu propria Lui plinătate. EL a fost darul lui Dumnezeu pentru lume. Prin darurile pe care l-au adus bărbații înțelepți, au dovedit și au arătat că ei știau în inimile lor cine era El și ce va face El pentru ei. Astfel nu a fost de mirare că primul lucru pe care l-au făcut a fost să cadă pe genunchi și să l se închine. Ei au procedat într-o ordine desăvârșită corectă. Înainte de a înțelege, ei au căzut jos, l s-au închinat și după aceea l-au adus darurile. Acesta este felul corect de a începe Crăciunul: să vă închinați Lui, apoi să-i aduceți darurile voastre, aducând trupul vostru ca o jertfă vie, în întregime plăcută lui Dumnezeu.

Știți voi ce s-a întâmplat după ce au făcut ei aceasta? Tatăl vitreg și mama lui Hristos - de fapt Dumnezeu a fost ambele, mama și Tatăl Lui. Dar noi observăm că ei au primit darurile de la bărbații înțelepți. Nu este de mirare că ei sunt denumiți bărbați înțelepți. Ei au fost înțelepți. Ei au posedat într-adevăr înțelepciune. Dacă ar fi oamenii de astăzi tot așa de înțelepți tot așa de înțelepți! Numai oamenii înțelepți vin la Hristos. Un om care se depărtează de El, este un om nebun. Numai un om înțelept vine la Hristos.

Fiți numai atenți! După aceea, bărbații înțelepți l-au identificat prin ceea ce va fi. Conform Scripturii noi observăm că El a fost exact asta: Dumnezeu, cu însărcinarea de a muri. Pentru ce? EL a fost Dumnezeirea în slujba lui Dumnezeu, pentru a muri. Isus a fost Dumnezeu care avea însărcinarea să moară pentru a

răscumpăra prin aceasta lumea. Ce a făcut lumea cu aceasta? Ei au refuzat-o, ei au respins. De ce? O mare parte din ei au făcut-o chiar pentru că El a murit. Ei au spus: „EL nu poate fi Dumnezeu și să moară.” Omul, trupul, nu a fost Dumnezeu, dar Dumnezeu a fost în trup. Acest trup trebuie să treacă. Hristos, care este în voi, este singurul care vă poate învia.

Acesta este Dumnezeu - Dumnezeu în voi. Fiți numai atenți! Același lucru se întâmplă aici: ei îl resping pe Dumnezeu care s-a confirmat. Ați înțeles? Desigur că ei își scriu numele în cartea membrilor unei biserici și spun: „Eu voi încerca să trăiesc conform acestei dogme.” Ei jură pe aceasta. Dar aici este vorba despre acceptarea lui Dumnezeu și de a fi adusă la exprimare această acceptare prin același fel de daruri ca ale lor. Voi dovediți prin darurile voastre, că tot ce sunteți voi îi predați Lui, Cel care a confirmat că este Dumnezeu. Apoi vă identificați cu Dumnezeu, predându-l tot ce sunteți. Tot ce sunteți să-i aduceți lui Dumnezeu însuși.

Hristos a confirmat printre oameni în zilele acestea în care trăim noi, că El mai este încă Dumnezeu. EL mai este încă Dumnezeu, căci El este Cuvântul. Dacă vedem că însuși Cuvântul trăiește și se descoperă, atunci știm că un om nu poate face aceasta. Este Dumnezeu, Cuvântul, care se face de cunoscut prin oameni. Însuși Isus a spus: „Fiul nu poate face nimic de la Sine. EU nu pot să fac nimic, Eu sunt un om; dar Tatăl Meu care locuiește în Mine Îmi arată toate aceste lucruri pe care le face El.” Amin! Aici o aveți. Ce este? Dumnezeu care se confirmă în om. Același lucru este și astăzi. Dumnezeu, Cuvântul făgăduit pentru timpul acesta se poate confirma în voi. Amin! Puteți să țineți de aceasta? Arătați că o credeți! Lăsați pe Dumnezeu s-o facă, credeți, fiți pregătiți pentru slujbă și fiți gata să muriți pentru voi înșivă și gândurile voastre. Dar astăzi este tot așa de respins ca și atunci.

Observați, Dumnezeu a călăuzit pe acei înțelepți cu darurile lor. Cam doi ani au urmat steaua. Aceasta dovedește că nu putea fi una din evenimentele naturale. Căci dacă stelele s-ar fi întâlnit pe traiectoria lor, atunci ar fi fost altfel. Doar dacă înțelepții aceștia au văzut-o și au știut cu mult timp înainte de a se întâmpla că ei trebuiau să întâlnească în drumul lor traiectoria ei; și exact în timpul acela s-au întâlnit asupra Betleemului. Dacă ar fi știut dinainte, cum se vor mișca aceste corpuri cerești, atunci ar fi plecat. Dumnezeu i-a călăuzit pe înțelepți, căci ei aveau darurile potrivite.

Dumnezeu i-a călăuzit pe bărbații înțelepți pentru că ei aveau darurile potrivite pentru a confirma că este Fiul Lui. O, ce puternic! Ați înțeles aceasta? Oameni înțelepți de astăzi, dacă sunteți înțelepți în Numele DOMNULUI și nu

purtați ceva fals, ci posedați darurile pe care le-a făgăduit Dumnezeu pentru timpul acesta, atunci Dumnezeu vă va călăuzi spre confirmarea că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci. Aici o aveți, oameni înțelepți!

Dumnezeu a călăuzit aceste daruri, căci au fost darurile care L-au confirmat pe El. Oameni înțelepți de astăzi, dacă vă puteți îndepărta de apartenența la o biserică și de la toate lucrurile lumii și dacă puteți privi spre Cuvântul viu al lui Dumnezeu, atunci Dumnezeu va confirma pe Fiul Lui prin Cuvântul Său, căci acesta este El. „EU și Tatăl una suntem. *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi.”* Astăzi este același Cuvânt.

El este același ieri, astăzi și în veci. Un om înțelept urmează Cuvântul, căci Dumnezeu se îngrijește să se confirme pe Sine prin el. Amin! Un dar adevărat confirmat de Dumnezeu! Dumnezeu aduce așa ceva pe pământ pentru a se aduce pe Sine la exprimare.

Astfel prin aurul, tămâia și mirul acestor bărbați Dumnezeu a adus la exprimare că El era Hristosul; a preumbrit și a arătat prin simboluri cum va fi viața Lui. EL era Dumnezeu descoperit în slujba de a muri și prin aceasta să poată răscumpăra neamurile. EL a fost Cel care urma să „elibereze poporul Său de păcate” - nu lumea, ci El va elibera poporul Său de păcate. Biblia spune: „Neamurile se vor încrede în Numele Său.” Neamurile se vor încrede în Numele Său. Amin! Cu alte cuvinte: Mireasa, cei chemați dintre neamuri, se vor încrede în Numele Isus Hristos. „Neamurile se vor încrede în Numele Lui.” Dumnezeu i-a călăuzit, căci darurile care le-au adus au fost potrivite pentru timpul acela.

Observați! Așa cum am spus deja, Dumnezeu a împărțit Cuvântul Său de la început în Genesa. Eu pot să iau Genesa și să vă arăt fiecare epocă din Biblie, până în epoca aceasta. Eu pot să vă arăt exact din Genesa cultele și toate aceste lucruri pe care le avem astăzi.

Dumnezeu a împărțit din Cuvântul Său un pic pentru aceasta, atâta pentru cealaltă, atâta pentru altceva, pentru fiecare epocă. Apoi a trimis un prooroc care a fost uns pentru a aduce la împlinire Cuvântul lui Dumnezeu și care era fundamentul pentru cel ce urma să vină. Vedeți, cum Mesia s-a referit mereu la aceasta. Fiecare prooroc a împlinit prin viața lui, prin firea lui, Cuvântul care a fost dat pentru timpul respectiv. EL a venit și a împlinit Cuvântul scris pentru acel timp și a spus dinainte ce va fi în viitor. Și fiecare dintre ei a vorbit despre El. Amin. Căci El a fost plinătatea. EL a fost căpetenia proorocilor. EL a fost Cuvântul lui Dumnezeu. EL a fost tot ce au fost toți proorocii. Amin. Aici Îl Vedeți. Observați cât este de minunat ce a fost El în fiecare prooroc.

Când a apărut, El era plinătatea descoperită a tuturor proorocilor, căci ei erau o parte din Cuvântul DOMNULUI. EL însuși a spus: „*Dacă Legea a numit dumnezei, pe aceia, căroro le-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu-și Scriptura nu poate fi desființată, - cum ziceți voi că hulesc Eu, pe care Tatăl M-a sfințit și M-a trimis în lume? Și aceasta, pentru că am zis: „Sunt Fiul lui Dumnezeu!”* „ Vedeți, chiar și acei din epocile acelea au fost numiți dumnezei, Dumnezeu însuși i-a denumit „dumnezei”. Ce au fost ei? Ei au fost întruparea Cuvântului Său. Dar aici era El, plinătatea Cuvântului, Dumnezeu într-un trup, Dumnezeu descoperit în trup.

Observați! Aceste daruri pe care le-au adus acești bărbați, nu le-ar fi putut aduce unui prooroc. Aceasta nu ar fi fost corect. Aceste daruri nu au putut fi date lui Ilie sau lui Moise, El trebuia să le primească. Aceste daruri au fost destinate exclusiv pentru timpul acela și prin ele a fost adus la exprimare cine era El; de aceea le-a călăuzit, le-a ocrotit și le-a primit Dumnezeu, până au găsit lumina desăvârșită. Ce potrivit!

Aceiași lucru este astăzi. Noi avem oameni care sunt tot așa de credincioși, drăguți și sinceri. Dar vedeți, va veni ceva, așa cum a făcut-o Dumnezeu întotdeauna, care să confirme ziua aceasta. Aceasta este ziua despre care s-a vorbit, că se vor întâmpla aceste lucruri. Nu vor fi mulți, ci numai foarte, foarte puțini care vor fi salvați, așa spune Biblia. Va fi numai o mână de oameni.

Însuși Isus a spus: „Așa cum a fost în zilele lui Noe, când au fost salvate opt suflete ...” Opt suflete dintr-o generație care se compară cu cea de astăzi! „Așa cum a fost în zilele lui Noe ...” Ce a fost atunci? A fost un popor puternic, cultivat, cu constructori și arhitecți însemnați; tot ce aveau era impunător. Această civilizație are lucruri impunătoare, ca atunci. Așa cum a fost în zilele lui Noe, așa va fi la venirea Fiului omului.” Dumnezeu a confirmat prin Noe Cuvântul făgăduit. S-a potrivit exact. Arca a fost în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu atunci când El a spus că va nimici omenirea. Dar El a salvat ce a putut.

Acești bărbați înțelepți au adus darurile lor pentru a confirma - darurile lor au dovedit cine era El. Din cauza aceasta a ocrotit Dumnezeu aceste daruri, și anume pe tot drumul. EL i-a ocrotit până au ajuns cu darurile, căci au fost destinate pentru timpul acela. Înțelege biserica mea aceasta? Aceasta se întâmplă acum. Eu sper că aceasta nu trece peste capetele voastre. Vedeți, eu trebuie să mă exprim în comparații. Dar vedeți aceasta? Lucrurile care se întâmplă se potrivesc pentru ziua aceasta - pentru Laodicea. Este timpul potrivit. De aceea i-a ocrotit Dumnezeu și prin aceasta s-a făcut El însuși de cunoscut. Darurile au mărturisit despre moartea Lui și au devenit piatră de poticnire pe drumul lor. A fost

un timp, care s-a potrivit pentru ziua aceasta. De aceea i-a ocrotit Dumnezeu în felul acesta. EL le va păstra până se va împlini scopul Lui.

O, eu am citit o poveste care mi-am amintit-o nu demult și se potrivește aici. S-a întâmplat în seara de Crăciun într-un oraș mare din națiunea aceasta, în New York. Acolo era o familie săracă. Tatăl avea TB la fel ca și nevasta lui. Situația lor era foarte grea. El era slăbit și nimeni nu-l angaja. El nu avea școală, de aceea nimeni nu vroia să-l aibă.

Astfel el a devenit un exilant și un vagabond. Voi știți ce face un astfel de om, el trece pe undeva, ia ceva cu el, o repară, vinde și primește ceva bani. Din puținul pe care îl câștiga, ei au încercat să trăiască. Ca toți ceilalți de pe stradă, el a cumpărat ace de siguranță și tot felul de lucruri mici și a plătit poate pentru un pachet 21 de cenți., apoi le-a vândut pentru 25 de cenți. Astfel el a câștigat de la un pachet patru cenți, și aceasta toată ziua. Voi spuneți: „Acesta este un câștig bun.” Dar gândiți-vă, tot ce a vândut el într-o zi, erau douăzeci sau treizeci de cenți și el avea o familie. Nevasta lui a fost slăbită și a murit. Sosise timpul Crăciunului. Fiica cea mică era subalimentată, pentru că nu primea hrana corespunzătoare și avea TB. Ea avea între opt și nouă ani. Ea nu primise niciodată o păpușă de Crăciun. Ea își dorea cadou o păpușă.

Tatăl nu era în stare să o dea la o consultație medicală. Pentru că el vedea că starea fetiței se înrăutățea repede, făcea ce putea pentru a aduna destui bani ca să-i cumpere de Crăciun o păpușă. Dacă ar putea numai să adune destul ca să-i cumpere o păpușă! Pe când se apropia timpul Crăciunul și începuse să fie frig, fetița cea mică s-a îmbolnăvit de aprindere la plămâni, și aceasta numai câteva săptămâni înainte de Crăciun. Tatăl s-a dus cu inima frântă la doza mică de tablă și a scos banii. El se gândea la micuța lui - ea vroia o păpușă ca toate fetele mici. Vedeți, era sentimentul matern în ea.

Voi ați observat deja cum se comportă o fetiță cu păpușa ei. Aceasta este natura ei; ea devine cândva mamă. Într-o zi, dacă va rămâne în viață, ea va deveni mamă. Voi știți, aceasta este în natura ei. Din cauza aceasta vor fetițele păpuși. Ele doresc să se ocupe cu ele, căci într-o zi vor deveni mame. Ea a vrut deci o păpușă mică, căci nu avusese încă nici una. Tatăl a economisit tot ce a putut pentru a-i cumpăra o păpușă mică. Dar ea a murit.

Tatăl devenise un pic ciudat. Nevasta i-a fost luată, la fel și fiica lui, și a ajuns până acolo că a început să vorbească cu fiica lui cea mică când mergea seara în pat, deși ea era deja înmormântată. Dar el se gândea că vorbește cu ea și i-a spus: „Dragă, nu va mai dura mult și tatăl tău îți va cumpăra păpușa de Crăciun. Tatăl tău ți-a promis păpușa și eu o voi cumpăra.”

Venise Crăciunul. Desigur, voi știți cum este: bogații aveau petrecherile lor mari, lumânările ardeau; în biserici se țineau slujbe religioase despre Isus și se vorbea așa mai departe. Se mergea ca de obicei la slujbă, se cântau cântece de Crăciun. Ei nu știau nimic despre ceea ce se petrecea pe o stradă lăturalnică.

Acest bărbat sărac de acolo nu mai știa ce făcea. El vroia neapărat ca fetița lui să primească păpușa, căci ea îl rugase așa de mult să primească o păpușă. El s-a dus și i-a cumpărat o păpușă mică, ruptă, una mică pentru circa treizeci de cenți. El a cumpărat păpușa cea murdară de pe stradă. Era o seară într-adevăr foarte rece. Începuse să viscolească, ninge tare acolo în New York, pe coasta oceanului.

Străzile se umpluseră; oamenii ședea în limuzinele lor mari. La petrecherile cu băuturi și toate celelalte despre care am vorbit în seara aceasta, se sărbătorea nașterea lui Hristos. Ei erau de părere că este corect dacă își beau grijile zilnice. Toți credeau că așa trebuie făcut.

Nu demult am stat într-un magazin în care o femeie vorbea cu două fete. Ele vroiau să afle ce ar putea cumpăra pentru tatăl lor. Una dintre ele a spus: „Eu îi voi dărui un cartuș de țigări de o anumită marcă.” Cealaltă a spus că îi va cumpăra whisky și un joc de cărți. Este acesta un cadou în amintirea nașterii DOMNULUI Isus Hristos? Dar așa se întâmplă. Voi vedeți că este numai o grămadă mare de prostii ce nu are nimic de a face cu Crăciunul. Noi observăm că acest bărbat mic mergea colo-colo. În inima lui știa că fetița lui cea mică a murit, dar totuși s-a dus și a cumpărat păpușa. El s-a gândit: „Eu mă duc, poate o voi găsi pe undeva. Ea va fi poate undeva pe stradă, și eu o voi găsi.” Și așa a plecat pe drum.

El nu putea să se înșele singur, ea nu era în coliba cea mică și nici în patul murdar. Ea era deja îngropată. El știa aceasta. Dar el s-a gândit că poate o va găsi pe stradă și și-a zis: „Eu voi merge pur și simplu mai departe.” În timp ce ceilalți cântau corurile lor de Crăciun, el mergea pe străzi. Pe când mergea pe stradă în jos, el avea această păpușă mică, murdară sub paltonul lui, o ținea la inimă și se gândea la fiica lui cea mică.

În cele din urmă l-a văzut un polițist. Polițistul băuse și el un pic. El a fugit pe stradă, l-a prins pe bărbatul acesta, l-a întors și l-a întrebat: „De ce umbli pe aici?” El a răspuns: „Domnule, eu duc păpușica aceasta fetiței mele mici.” El a întrebat: „Unde locuiești?” El i-a spus unde locuiește. Apoi el a răspuns: „Dar tu mergi în direcția contrară. Tu ești băut. Du-te înapoi!” El a răspuns: „Domnule, eu nu sunt beat, eu i-am promis fiicei mele că îi voi da un cadou de Crăciun. O păpușă mică este cadoul potrivit pentru o fată mică.” El a spus: „Eu vreau s-o văd.” El i-a arătat păpușa mică, murdară, ruptă. El o ținea la piept. Polițistul care era și

el un pic băut, l-a împins și a plecat. Astfel bărbatul bătrân a mers mai departe pe stradă, în timp ce ninge foarte tare.

La miezul nopții petrecerile erau încheiate. În dimineața următoare nu mai ninge și soarele strălucea. Toți oamenii aceștia care fuseseră la petrecerile acestea mari, vesele, aveau acum cuburi de gheață pe cap pentru că băuseră prea mult. Așa se sărbătorește nașterea lui Hristos. Mulți dintre ei erau răgușiți de la atmosferă și larmă.

Dar la o distanță mică, mai departe pe stradă, s-a găsit un bărbat bătrân. Când l-au întors mai avea încă păpușa strânsă la inimă. Eu cred că el i-a adus cadoul. El nu a găsit-o aici, ci într-o altă țară. Acolo a adus el darul. A fost un dar potrivit. Dumnezeu să aibă milă de noi. Dar pe el l-a costat viața. Pentru el nu a existat o altă posibilitate pe acest pământ ca să-i dea darul, deoarece era deja îngropată. Singurul mod de a-i da darul a fost ca el să meargă personal dincolo. Păpușa cea mică cu fața murdară nu era prea valoroasă, cred eu. De ce a făcut-o? Pentru a-și împlini făgăduința pe care a dat-o. Indiferent de ceea ce gândeau oamenii despre păpușa murdară din brațele lui, prin aceasta el a împlinit o promisiune față de fata lui cea mică.

Câteodată vedem Evanghelia ca un cântec. Ei nu vrut-o când a dat-o Dumnezeu, dar prin aceasta făgăduința că El Îl va da pe Fiul Lui, a fost împlinită. Știți ceva? Și pe El l-au lăsat morții, ca pe un cerșetor de pe stradă. Exact așa este! Ei l-au lăsat să moară ca un cerșetor de pe stradă. Și astăzi se comportă cu El ca și cu un cerșetor. Dar El a împlinit ce a avut de împlinit. El a fost pe care L-a făgăduit Dumnezeu lumii.

În seara aceasta vreau să-L primesc în inima mea ca Salvator. Eu vreau să-L urmez, chiar dacă trebuie să mor. Eu i-am făgăduit viața. Eu o aduc Lui. Indiferent prin ce trebuie să trec, dacă trebuie să trec prin moarte, dacă voi fi împușcat, indiferent ce se întâmplă, dacă vor râde de mine, Dacă sunt socotit ca nebun și scos afară din celelalte biserici și adunări creștine - este un dar al lui Dumnezeu pe care îl port în inima mea. El m-i L-a dat mie, Lui vreau să-l dau înapoi.

Să ne plecăm capetele pentru câteva momente.

Eu vorbesc despre daruri potrivite. A fost un dar potrivit pentru fetița cea mică. Ea ar fi devenit mamă și păpușa era un cadou potrivit pentru ea. Un Salvator era un dar potrivit pe care L-a putut da Dumnezeu, Creatorul, pentru creația Sa, pentru a ne scoate pe noi din starea în care ne aflăm și pentru a ne răscumpăra. Eu mă întreb în seara aceasta, în timp ce ne apropiem de serbarea Crăciunului - eu cred că acesta este ultimul mesaj pe care-l vom auzi până la Crăciun. Fie doar

dacă ascultăm o predică de radio - eu mă întreb în seara aceasta, dacă am acceptat darul pe care ni l-a făgăduit Dumnezeu: viața veșnică prin credința în Hristos și primirea Duhului Sfânt. Dacă voi nu aveți încă și vreți să primiți darurile adevărate de Crăciun - veți ridica atunci mâna voastră? Spuneți: „Frate Branham, eu nu știu, câteodată am crezut aceasta. Eu am fost atent ce fac, dar eu sunt totuși în îndoială.” Nu vă mai îndoiiți, prieteni.

Vedeți, este prea târziu să mergeți mai departe în îndoială. Lăsați-ne să fim siguri de aceasta. Spuneți: „Roagă-te pentru mine, frate Branham, eu doresc darul lui Dumnezeu, Isus Hristos, pe care L-a dăruit El lumii.

Eu doresc ca acesta să devină un Crăciun adevărat. Eu primesc în inima mea Duhul Sfânt, care mă ocrotește în furtunile vieții ca un leagăn. Într-o zi voi avea voie să vin în prezența Lui cu acest dar al vieții veșnice. Pe baza aceasta El mă va primi. Acesta este singurul fel în care o va face El.”

Aveți în seara aceasta darul potrivit, poziția corectă? „Tată, eu te voi urma, indiferent unde vei merge. Indiferent ce îmi vei porunci, eu voi face. Indiferent ce îmi va porunci Cuvântul Tău, eu voi face. Desigur! Pe mine nu mă interesează ce spun ceilalți. Eu voi urma aceasta, căci eu doresc darul Tău, viața veșnică și Hristos care este Cuvântul.” Dacă nu puteți crede totul din Cuvânt și spuneți: „Eu știu, eu cred *aceasta*, eu cred *cealaltă*, dar *asta* nu pot accepta și pe *cealaltă* nu o pot primi.”, atunci sunteți ca cei șaptezeci care au plecat. Ei nu pot crede întregul Cuvânt și nu-L pot accepta pe Hristos în plinătatea Dumnezeirii Sale și în slujba Lui, și nu sunt pregătiți să moară așa cum a făcut-o El pentru ei. Cu capul aplecat veți ridica mâna ca să spuneți: „Roagă-te pentru mine.”?

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze, fată mică. O, Dumnezeu să vă binecuvânteze. Da, eu văd mâna voastră. Dumnezeu vă va binecuvânta sigur. Acest dar - Hristos - pe care L-a trimis Dumnezeu lumii, a fost confirmat prin înțelepți; viața lui proprie, moartea Lui, învierea Lui a dovedit-o. Acceptarea voastră o dovedește. EL se identifică cu voi, că voi îi aparțineți Lui și El vouă. Dacă voi nu vedeți încă în voi reacția lucrării Duhului lui Dumnezeu în timpul acestui Crăciun, atunci să vi se descopere.

Tată ceresc, noi ne împiedicăm ca un cerșetor pe stradă, pentru care nimeni nu avea nici un folos. Lumea făcea mai departe pregătirile lor nebune. Așa o fac ei și în seara aceasta, DOAMNE. Câteodată ne simțim ca cerșetorul; dar noi am acceptat darul. De aceea noi ne rugăm Tată, ca Tu să ne dăruiești nouă și lumii acesteia muritoare darul vieții. Mulți de aici au ridicat mâinile că vor să primească darul lui Dumnezeu. EL l-a dat pe Fiul Lui născut – El însuși a venit jos

și a devenit om. EL s-a înjosit așa de mult, El a venit așa de simplu și de smerit, încât ei nu au avut nici măcar un pat în care urma să se nască. Un animal, o vacă sau un cal, trebuia să se dea la o parte și să cedeze ieslea. Ființele umane au ajuns într-o astfel de stare. EL a venit jos într-un grajd care era cioplit într-o stâncă; acolo în Betleem, care a fost întemeiat în urmă cu mulți ani ca oraș mic de fiul unei curve.

Apoi observăm, DOAMNE, că într-o seară când era rece, Ți-au spus: „Învățătorule, noi vrem să mergem acasă cu Tine.” El a spus: „*Păsările cerului au cuiburi, vulpile au vizuine, dar Eu nu am unde-Mi odihni capul.*” Astfel ei L-au lăsat să moară ca o haimana.

Tată ceresc, pot să vadă astăzi creștinii, oamenii, că acesta este darul cel mare? Mulți, mai mult decât o grămadă, cred eu, au ridicat mâna că vor să primească Duhul Sfânt. Fie ca lor să li se întâmple ca și bărbaților înțelepți. Poate nu va observa nimeni din ceilalți din adunare ce se întâmplă. Steaua aceea, lumina aceea tainică, a plutit doi ani deasupra observatoarelor astronomice. Oamenii au socotit atunci timpul dintre stele pe baza celor patru străji de noapte. Nimeni, nici un istoric nu a scris despre aceasta. Nimeni nu a știut nimic despre aceasta, și totuși era acolo. Acești bărbați înțelepți cu darurile lor potrivite au fost călăuziți de El. Fie ca aceeași lumină să vină în seara aceasta în inima tuturor celor care sunt prezenți aici. Nu este o mișcare emoțională, nu este *asta* sau *cealaltă*; poate nu o va remarca nimeni altcineva, așa cum a fost cu bărbații aceia înțelepți. Dar fie ca în seara aceasta să fie pus ceva în inima acestor bărbați și femei, băieți și fete, pentru ca acest dar a lui Dumnezeu să ungă viața lor, astfel încât din seara aceasta ei să fie schimbați. Ei nu vor mai fi așa cum au fost până acum; de acum încolo ei vor fi ființe transformate. Fie ca ei să se îndepărteze de felul acestei lumi și să nu se mai întoarcă acolo - la palatul împăratului Irod.” ... *au fost înștiințați de Dumnezeu în vis să nu mai dea pe la Irod, și s-au întors în țara lor pe un alt drum.*” Admite Tu, DOAMNE.

Eu mă rog în seara aceasta ca fiecare om înțelept de aici, fiecare băiat, fiecare fată, bărbați și femei, să fie destul de înțelepți să se despartă de lucrurile acestei lumi în seara aceasta, să nu se mai întoarcă niciodată acolo. Ei nu se vor mai întoarce la lucrurile din lume după trecerea acestei zile și a acestei seri. Fie ca ei să fie înțelepți. Fie ca aceeași voce tainică care i-a îndemnat să ridice mâna și să spună: „Da, eu vreau darul lui Dumnezeu.” - aceasta care i-a îndemnat să ridice mâna - să-i identifice în seara aceasta cu moartea Lui, îngroparea Lui și învierea Lui, primind Duhul Sfânt. Fie ca ei să fie separați.

DOAMNE, fie ca aceste femei de aici, cărora le este greu să nu fie ca cele din lume, să-și lase din seara aceasta părul să crească și să se îmbrace ca niște doamne; să lase vopsirea și lucrurile acestea artificiale. Aceasta dovedește că nu sunt sănătoase, că este ceva pe dos. Fie ca această lumini tainică, DOAMNE, care i-a îndemnat să ridice mâna - să spună: „DOAMNE, eu mă îndepărtz de lucrurile acestei lumi.”

Fie ca acești bărbați, care nu au primit încă adevărul, să vorbească cu nevestele lor și să lase lucrurile pe care le fac. Să ne îndepărtăm cu toții în seara aceasta de tot, DOAMNE, căci noi am primit prin mesajul acesta mic, ciudat, indicația pentru aceasta; lumina lui Dumnezeu a atins inimile noastre. Fie ca noi să ne îndepărtăm în seara aceasta de toate lucrurile și restul zilelor noastre să le trăim pentru Tine și să mergem pe un alt drum decât pe cel pe care am venit, și anume cu Tine acasă. Îngăduie, DOAMNE. Fă din fiecare creștin de aici, Tată, care Te-a primit și a crezut, un creștin mai bun. Ei au încercat să aibă o viață creștină, dar fie ca în seara această să se despartă de lume și să primească acest dar.

O, Dumnezeule, este o cale disprețuită. Femeile sunt numite demodate și în tot felul. Bărbații sunt denumiți fanatici. Dar noi suntem pregătiți, DOAMNE. Duhule Sfânt, transformă-ne acum. Fă transformarea acum în mine, DOAMNE, eu nu vreau să merg nici o cale care mă îndepărtează de Tine. DOAMNE, eu vreau să merg numai pe calea pe care ai ales-o pentru mine. Eu doresc ca darul inimii mele să fie așa de desăvârșit, astfel încât să se confirme aici pe pământ, DOAMNE, că Tu nu ești mort, ci trăiești.

Tu ești Dumnezeuul celor vii - nu Dumnezeuul celor morți. Morții sunt acoperiți de muște care se înmulțesc și devin și mai multe muște. Așa este când un bărbat bea pentru prima oară, fumează prima țigară, spune prima minciună, înșeală pentru prima dată pe nevasta lui; sau dacă femeia îl înșeală pe bărbat sau face lucruri care sunt pe dos; atunci este așa de parcă o muscă ar fi înțepat-o. Se înmulțește, crește în murdărie, căci este într-un suflet mort în interior. Duhurile rele intră în acțiune; un duh rău cauzează una, celălalt cealaltă, pentru că a făcut un lucru pe dos. O, Dumnezeule, fie ca ei să se întoarcă și să ajungă la viață. Fie ca ei să se ridice și îngerii lui Dumnezeu să se pogoare, pentru ca ei să primească darul vieții veșnice, DOAMNE, și să mergem din biruință spre biruință.

Îngăduie aceasta, Tată. În seara aceasta ne îndepărtăm de lucrurile și grijile acestei lumi, căci Dumnezeu ne-a avertizat că timpul este aproape și Isus se va întoarce pe pământ. Fie ca marele Duh Sfânt să ne dăruiască în seara aceasta viața veșnică care ne-o dorim. Îngăduie aceasta, DOAMNE. Noi ne rugăm ca Tu

să îngădui aceste binecuvântări, căci noi ne rugăm în Numele DOMNULUI Isus Hristos.

Noi vrem să ne ținem capetele plecate. Bărbații înțelepți de atunci au urmat lumina până au găsit lumina desăvârșită. Fie ca lumina cea mică din seara aceasta, care v-a îndemnat să ridicați mâna, și dacă nu ați făcut-o - v-a atins, dar voi nu ați ridicat-o fie ca această lumină să vă conducă înainte spre lumina desăvârșită.

Să ne ridicăm cu toții pentru o slujbă de dedicare lui Dumnezeu. Noi vrem să facem în seara aceasta din inima noastră o locuință a lui Hristos. Gândiți-vă la povestirea mea cu vagabondul. Isus Hristos este astăzi într-adevăr că vagabondul acela. Așa este! EL a fost ca un vagabond. O, desigur, noi spunem: „Noi Îi slujim Lui”, desigur. Dar toată strălucirea și sclipiciul nu este El! Nu este El! EL a trebuit să moară pentru a vă putea aduce, nu o păpușă, ci viața veșnică. EL a trebuit să moară pentru a o putea face, pentru a ajunge la voi. A fost singurul drum pentru a ajunge la voi. EL a putut veni aici pe pământ și să fie un om desăvârșit, așa cum a fost, pentru a vă primi. EL nu a putut-o face așa. EL a trebuit să moară pentru a vă da darul 1lui Dumnezeu. Așa cum a murit vagabondul pentru a aduce păpușa fetei lui, la fel a trebuit să moară Hristos pentru a-L aduce pe Dumnezeu la voi. Noi vrem să-L primim în seara aceasta. Eu cred, în timp ce mai avem capetele plecate - noi vrem să ne ridicăm mâinile spre Dumnezeu și să-L dedicăm Lui din nou viața noastră.

O, Dumnezeule milos, noi dorim darurile Tale. Eu sunt aici în timpul Crăciunului, DOAMNE, și eu recunosc strălucirea și sclipiciul acestui timp când mă uit pe acest pământ. Eu mai pot vedea, cum spune Biblia despre aceasta epocă Laodicea, că Tu ești în afară bisericii. Tu ai fost refuzat, și pentru Biserică și poporul Tău ești un străin. Tu ai fost respins. Un străin este cineva care a fost alungat. Tu ai fost respins de propria biserică. Tu ai fost respins de poporul Tău. Ei nu Te vor, DOAMNE, și ei Te-au părăsit ca pe acel vagabond. O, DOAMNE, și totuși Te-ai dus acolo și ai murit pentru a ne aduce nouă darul lui Dumnezeu. Noi primim darul în smerenie, DOAMNE. Eu mă rog ca Tu să umpli inima și viața noastră și să ne iei de partea Ta începând cu seara aceasta. Vrem să fim în întregime ai Tăi în timp ce ne dedicăm Ție.

Primește-mă, DOAMNE. Sunt multe greșeli pe care le-am făcut în viața mea. Scumpe Dumnezeu, în timp ce stau aici în locul acesta Sfânt unde a fost predicată Evanghelia și unde Te-am văzut pe Tine, chiar și în lumina cea mare care a luminat peste ei - noi suntem foarte mulțumitori pentru aceasta, DOAMNE - eu mă dedic pentru Crăciunul acesta, nu așa cum o face lumea pentru a deschide

o pagină nouă. Eu vreau să accept pe Fiul Tău, O, Dumnezeu, eu vreau să primesc darul Tău, DOAMNE.

Eu vreau să primesc prin Hristos darul vieții veșnice. În adevăr, DOAMNE, eu accept darul lui Hristos pentru mine, și voi încerca să câștig pe alții pentru El. Mergi cu fiecare.

Fă-o pe femeia casnică prietenoasă și smerită, ca să fie în stare să-i conducă pe alții la Tine. Darul pe care i l-ai dat Tu, ceva feminin și gingaș - fie ca ea să fie așa de feminină încât vecinii să o vadă și să dorească să fie ca ea.

Fă-l pe bărbatul care lucrează în atelier, indiferent cine este, DOAMNE, dăruiește-i o viață smerită ca a lui Hristos, pentru ca alții să o vadă. Noi nu-cunoaștem pe oamenii care se mai află afară, Tată, dar noi nu vrem să părăsim niciodată aceasta cale minunată și ne vom întinde în toate părțile pentru a câștiga un suflet. Dă-ne aceasta destoinicie, DOAMNE; noi Te rugăm pentru aceasta și dă-ne o viață ca și alții să vrea să trăiască astfel, în timp ce noi ne dedicăm Ție în seara aceasta. În Numele lui Isus Hristos. Amin.

Vreți să vă mai plecați o dată capetele, eu vreau să vă doresc la toți un Crăciun fericit. Fie ca marele dar de Crăciun, primul și singurul, original, singurul care există, Isus Hristos, să vă fie înnoit în seara aceasta în inimile voastre. Fie ca Duhul Sfânt să vină la voi și să vă dea daruri de la Dumnezeu, pentru a sluji, un dar pentru ca voi să aveți o viață mai bună. Asta îmi doresc eu. Eu vreau să am mai bine viața lui Hristos în mine, pentru a trăi plăcut și biruitor, decât să am darul vindecării, a proorociei și toate celelalte daruri. Dați-mi numai pe Isus. Lăsați-mă să am viața aceasta; viața aceasta este cea care vreau s-o trăiesc. Eu vreau să trăiesc așa ca ceilalți să o recunoască. Aceasta este dorința mea de Crăciun, și eu mă rog ca să fie și dorința voastră. Eu mă rog ca Dumnezeu să ne dea ceea ce dorește El.

Acum vrem să mai auzim un cuvânt de la păstorul nostru și apoi să încheiem. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Noi vă vedem din nou miercuri seara